

CHOSEN

PEOPLE

Maart 2021, 2e Jaargang, Nr. 3

COLOFON:

Chosen People

Jaargang 2, Nummer 1

Uitgegeven door: Max van Ameijde

Adres: De Sorteure 15

4142 SC Leerdam

Email: mvanameijde56@gmail.com

Bijbeltijdschrift:

Chosen People is een gratis nieuws- en mededelingenblad met artikelen over Israël.

Doelstelling:

De Jood -en niet Jood te informeren aangaande nieuwsactualiteiten welke zich in Israël en omtrent Israël afspelen. Maar ook onderwijs speelt een zeer belangrijke rol zodat de kennis zal vermeerderen zegt Daniël 12:4.

Vrijwillige bijdragen op:

NL03 RABO 03 31 17 17 75

Ten name van:

M. van Ameijde

Onder vermelding van:

Gift Chosen People

INHOUD:

- 2 Colofon
- 3 De drie Joodse pijlers van de B'rit Ha-Chadasha
- 4 Wormpje Yaçovs bevordert tot heerlijkheid
- 6 Kort Nieuws
- 7 Premier Ehud Barak
- 9 De granaatappel
- 10 Boeken: "De Messiaanse Weg/ He Christen, je wortels zijn Joods!"
- 14 Vaccineren tegen Covid-19 of niet?

'Want Hij is onze vrede, die beiden één gemaakt heeft door de tussenmuur, die scheiding maakte, af te breken'

Efeze 2:14

DE DRIE JOODSE PIJLERS VAN DE B'KIT HA'CHADASHA

Werner Stauder

Het is verkeerd om te veronderstellen, dat de B'rit Ha' Chadasha, het zogenaamde Nieuwe' Testament, het heilige boek van een vreemde religie is, waar je als Jood niets of nauwelijks mee te maken hebt. Wie zich als Jood in B'rit Ha'Chadasha verdiept, komt al gauw tot de conclusie, dat dit een Joods boek is: Joden waren door inspiratie van Ruach Ha'Kodesh [de Heilige Geest] de eerste auteurs ervan, Joden waren zijn eerste doelgroep en alweer Joden waren zijn voornaamste onderwerp. Geen vertaling en late re theologische vervreemding kan de B'sora Tova [Blijde Boodschap] beroven van deze drie Joodse pijlers!

Wie alle 452 citaten, die uit de TeNaCH, het zogenaamde 'Oude' Testament afkomstig zijn, uit de B'rit haChadasha zou wegschrappen, zou een fragmentarische romptekst overhouden, die geen mens nog als lopend verhaal zou kunnen ontcijferen. Derhalve is de B'rit haChadasha onverbrekkelijk vastgesmeed aan de TeNaCH. De Oosterse wijze van uitdrukken, die spreekt in beelden en gelijkenissen, is vreemd aan de westerse cultuur. De gelijkenissen van Yeshua zijn voor Joodse oren, die de TeNaCH kennen, gesproken.

Ook de manier waarop Yeshua sprak is semitisch gevormd en bepaald. Om de woorden van Yeshua goed te kunnen begrijpen heb je namelijk twee dingen nodig: de tekst, **die je zorgvuldig moet lezen en al datgene, wat Yeshua niet hoefde te zeggen, omdat het Joods geestesgoed was waarmee Hij en Zijn toehoorders volledig vertrouwd waren.** Het gaat dus om het ongezegde, waarvoor men een uiterst gevoelig oor nodig heeft, zoals Yeshua herhaaldelijk onderstreepte: **"Wie oren heeft, die hore!"** Hij veronderstelt dus met recht een vanzelfsprekende Joods-Bijbelse voorkennis, die Zijn woorden de volle uitstralingskracht verleent.

Datzelfde geldt ook voor de schrijvers van de B'sorot [evangelien]. Een prachtig voorbeeld hiervoor is de puur Joodse beschrijving van de chassene [bruiloft] in K'far Kana [Kana]: **"En op de derde dag was er een bruiloft te Kana in de Galil en de moeder van Yeshua was daar; en ook Yeshua en Zijn talmidim (discipelen) waren ter bruiloft genodigd!"** (Yochanan/Johannes 2:1-2).

Waarom schrijft Yochanan (Johannes) zo nadrukkelijk: "op de derde dag", terwijl er toch geen enkele aanwijzing in de voorafgaande noch in de volgende verzen te vinden is, die deze exacte tijdsaanduiding zou kunnen rechtvaardigen of verklaren? De Joodse lezer heeft geen enkel commentaar nodig, want hij weet immers dat het hier niet anders dan de **dinsdag** betreft, de derde dag dus volgens Bereshit/Genesis 1. Sinds oeroude tijden geldt deze dag namelijk als een ideale trouwdag, omdat alleen deze dag de eer krijgt, dat twee keer van hem gezegd wordt: **"En G'd zag dat het goed was!"** (Bereshit/Genesis 1:10 en 12). Daarom vond die chassene in K'far Kana, zoals bijna alle Joodse bruiloften tot op heden, plaats op de derde dag van de scheppingsweek. B'rit haChadasha is dus beslist geen Grieks boek, maar het vervolg en de voleinding van de TeNaCH!

Werner Stauder

WORMPJE JAKOBS BEVORDERD TOT HEERLIJKHEID

Vrees niet, gij wormpje Jakobs, gij volkje Israëls! Ik help u, spreekt de HEERE, en uw Verlosser is de Heilige Israëls!” (Jesaja 41:14). Hier spreekt de Heere Zijn volk aan met ‘wormpje Ya’covs (Jakobs)’ en ‘volkje Israëls’. Is dat kleinerend bedoeld, of gaat er een diepere betekenis achter schuil?

“Wormpje Ya’covs (Jakobs)” is niet de meest flatteuze omschrijving die de Heere hier voor Zijn volk gebruikt. Een volk dat toch op zoveel fronten een unieke bijdrage aan de wereldgemeenschap heeft geleverd. Denk alleen maar aan het aantal Nobelprijzen die Joden ontvingen. Behalve Einstein vielen vanaf 1901 maar liefst ruim 150 Joodse wetenschappers deze eer te beurt. Ongelooflijk, een volk dat niet meer dan een kwart procent van de totale wereldbevolking bedraagt, kreeg 20 procent van de meest prestigieuze wereldprijzen uitgeoofd. Maar..... als we toch bezig zijn om Alles in perspectief te zetten, hoe geringschattend het begrip “wormpje” ook mag klinken, de

de Heere spreekt over de volken als een “druppel aan een emmer en een stofje aan de weegschaal” (Jesaja 40:15). Natuurlijk ligt er een veel diepere betekenis in de begrippen “wormpje” en “volkje” opgesloten. De Heere zegt in Dewariem/Deuteronomium 7:7-8 dat Hij Israël niet verkoren heeft vanwege haar talrijkheid boven de andere volken, maar omdat Hij het volk liefhad. Is het u wel eens opgevallen dat G’d Zijn liefde nooit verklaart in termen van oorzaak en gevolg zoals wij mensen doen? Wij hebben lief omdat..., maar G’d is liefde. Liefhebben is Zijn natuur ongeacht de staat waarin het voorwerp van Zijn liefde zich bevindt, zelfs al is het maar een wormpje, een druppel of een stofje.

Een worm en geen man

Hetzelfde Hebreeuwse woord voor “wormpje” (Tola) komen we tegen in Tefillin/Psalm 22:7: **“Maar ik ben een worm en geen man, een smaad van mensen, en veracht van het volk”**. Tot het “wormpje Jakobs” zegt de Heere: **“Vrees niet... Ik help u... uw Verlosser is de Heilige Israëls”**, maar “de worm” in Tefillin/Psalm 22 roept uit: “Mijn G’d, Mijn G’d, waarom hebt Gij Mij verlaten, verre zijnde van mijn verlossing”. De één is door G’d verlaten, de ander hoeft niet te vrezen, omdat de Heilige Israëls zijn Verlosser is. Het lijkt een mysterieuze tegenstelling, totdat we de verklaring vinden in Jesaja 53:8 **“Om de overtreding van Mijn volk is de plaag op Hem geweest”**. Hoewel Yeshua (Jezus) “de Heiland der wereld” is, beperkt Jesaja zich expliciet tot de uitdrukking “mijn volk” (Hebreeuws “Ammi”), oftewel het “wormpje “Ya’covs”, om wiens zonden Hij plaatsvervangend is gestorven. [.....]

[...] Hoe Hij het lijden en sterven onderging, illustreert opnieuw het wormpje, dat in Bijbelse tijden bekend stond om de productie van rode verf, waarvan de bestanddelen uit haar dode lichaamje voortkwamen. De verf werd bijvoorbeeld gebruikt voor de kleuren van de tabernakelkleden. Het Hebreeuwse woord voor worm (Tola) wordt overigens ook gebruikt om de dieprode karmozijnkleur aan te duiden. We kennen dat onder andere vanuit Jesaja 1:18: **“Komt dan, en laat ons samen richten, zegt de HEERE; al waren uw zonden als scharlaken, zij zullen wit worden als sneeuw; al waren zij rood als karmozijn (Tola), zij zullen worden als witte wol”**.

De aan elkaar verwante kleuren scharlaken en karmozijn, staan voor de ernst van de zonde. Naar alle waarschijnlijkheid had dat te maken met het feit dat deze rode verf die uit het wormpje voortkwam niet uitwisbaar was. Een typisch kenmerk van de zonde, zoals blijkt uit Jeremia 2:22: **“Ja, al zoudt gij u wassen met loog en veel zeep gebruiken, dan blijft toch uw ongerechtigheid als een onuitwisbare vlek voor mijn oog” (NBG). Onuitwisbaar..., totdat Hij, Die naar het vlees uit het wormpje Ya'kovs (Jakobs) is voortgesprongen, Zichzelf vernederde en getuigde: “Ik ben een worm en geen man...”**.

Paulus verklaart dat G'ddelijk mysterie met de woorden: “Want Hem, Die geen zonde gekend heeft, heeft Hij zonde voor ons gemaakt, opdat wij zouden worden rechtvaardigheid G'ds in Hem” (2 Corinthiërs 5:21).

Stervend nieuw leven voortbrengen

Een andere opmerkelijke illustratie van het betreffende wormpje is, dat als het vrouwtje gereed is om haar jongen voort te brengen, ze zich zo vasthecht aan een boomstam dat ze niet meer los komt en sterft. Ze brengt dus stervend nieuw leven voort, om tenslotte haar dode lichaam als karmozijn na te laten. Ook die waarheid vinden we in Jesaja 53:10 NBG met de woorden: **“Wanneer Hij Zichzelf ten schuldoffer gesteld zal hebben, zal Hij nakomelingen zien”**.

Gods heerlijkheid voor Israël

Het tweede deel van de tekst; **“uw Verlosser is de Heilige Israëls”**, bevestigt de wijze waarop de Heere Zijn volk zal verlossen, namelijk door het betalen van een losprijs. Het woord '(ver)losser' is hetzelfde woord dat we terugvinden in de geschiedenis van Ruth, die door Boaz, de losser (Hebreeuws “Goël”) tegen betaling gelost wordt, om vervolgens met haar in het huwelijk te kunnen treden. Boaz, wiens naam betekent **‘in hem is kracht’** is een prachtig type van Christus, met Wie Israël in de toekomst verenigd zal worden. Hoe intiem die verbintenis zal zijn, blijkt uit de naam, waarmee de Heere Zichzelf noemt: ‘de Heilige Israëls’. De Losser en het geloste smelten samen tot één: de Heilige Israëls. In dit verband kunnen we ook denken aan het gebed van Yeshua in Yochanan/Johannes 17:19: **“Ik heilig Mijzelf voor hen, opdat ook zij geheiligd mogen zijn in waarheid”**. Het heiligen van de Heere heeft de betekenis van een toewijding aan Zijn dienst ten behoeve van de Zijnen, opdat ook zij (geheiligd in de waarheid) tot hun bestemming kunnen komen.

Die bestemming vinden we in vers 22: **“En de heerlijkheid, die Gij Mij gegeven hebt, heb Ik hun gegeven, opdat zij één zijn, gelijk Wij één zijn: Ik in hen en Gij in Mij, dat zij volmaakt zijn tot één...”**.

Dat het verlost volk ook in Christus' heerlijkheid mag delen, blijkt ten slotte uit de profetie van Jesaja 46:13: **“Ik zal heil geven in Sion, aan Israël Mijn heerlijkheid”**. Is het niet bijzonder dat de roeping van Awram (Abram) begint met de verschijning van 'de G'd der heerlijkheid' aan hem (Handelingen 7:2) en uitmondt in de gave van Zijn heerlijkheid. Dan zal het wormpje Ya'covs bevorderd zijn tot heerlijkheid.

Chosen People bedankt een ieder heel hartelijk voor hun financiële bijdrage

GAARKEUKEN IN NAZARETH

De gaarkeuken in Nazareth is voor veel arme mensen een uitkomst! Je zult maar meer-malen per week de warme maaltijden moeten overslaan. Gelukkig kan de sociale dienst je dan verwijzen naar de gaarkeuken van de kleine Messiasbelijdende gemeente '**Spruit van Galilea**'.

Na een intakegesprek wordt bepaald hoe veel maaltijden en hoe lang men die krijgt. Dit kunnen warme maaltijden zijn of een voedselpakket (waardoor er meer hulp geboden kan worden!) Zo wordt iedere maand voor ongeveer 1500 maaltijden gezorgd! Tevens hopen de Messiasbelijdende Joden dat door deze hulpverlening andere Joden zullen zien dat de liefde tot Yeshua hen dringt tot naastenliefde. Er zijn door dit getuigenis in daad en woord in de afgelopen jaren meerdere mensen tot geloof gekomen!

GEMEENTE CHESOD WE-EMET IN GEDERA

Op het industrieterrein van Kanot bij Gedera staat een prachtig kerkgebouw. Daarin komt sinds 2013 de gemeente "**Chesod WeEmet**" (Genade en Waarheid) samen. Dit is een van de oudste gemeenten in Israël, in 1976 gesticht door Baruch Maoz in Rishon Le Tsion. Vanaf januari 2013 wordt de gemeente gediend door Ds. David Zadok, die dit combineert met zijn werk als directeur van uitgeverij 'de Wijnstok'. Gelukkig zijn er ouderlingen en diakenen die veel werk verzetten. Ook is er een fulltime evangelist die werkt onder de Russisch sprekende Joden in Askelon.

De gemeente is ook actief in het organiseren van bijeenkomsten en trips voor overlevenden van de Holocaust. Hierbij de hulp van de jeugdige vrijwilligers van de gemeente onmisbaar. Van de 160 kerkgangers zitten er ongeveer 20 als soldaat in het leger. Zij mogen, ieder op zijn of haar plaats, getuigen van de Genade en de Waarheid die in Yeshua HaMashiach is. Het is een voorrecht om het werk van deze jonge en sterk groeiende gemeente te ondersteunen.

EHUD BARAK

Tiende premier van Israël Ehud Barak

Ehud Barak werd op 12 februari 1942 in Misjmar Hasjaron geboren. Barak, militair van beroep, was van 1991 tot 1995 opperbevelhebber van het Israëliisch defensieleger (I.D.F.) en werd daarna politiek actief. Hij was in 1995 minister van Binnenlandse Zaken, minister van Buitenlandse Zaken van 1995 tot 1996 en 2000 en minister van Defensie van 1999 tot 2001 en van 2007 tot 2013. Ehud Barak was partijleider van de Arbeidspartij van 1997 tot 2001 en van 2007 tot 2011.

Tijdens zijn bewind bracht Likod-leider Sharon op 28 september 2000 een bezoek aan de Tempelberg. Dit vormde het begin van de Tweede Intifada van de Palestijnen.

De gewelddadigheden waarmee die gepaard ging, zorgde ervoor dat bij de premiersverkiezingen van 2001 Barak van Sharon verloor, die met 62,4% ruim de verkiezingen won. Op 7 maart 2001 werd Sharon geïnstalleerd als de nieuwe premier.

Na zijn premierschap trok Barak zich uit de politiek terug. Toch stelde hij zich in 2005 kandidaat om de nieuwe leider te worden van de Arbeidspartij. In de peilingen stond hij er echter erg slecht voor. Hij stapte voortijdig uit de race en gaf zijn steun aan Shimon Peres, die overigens de verkiezingen verloor. Amir Peretz werd de nieuwe leider en Peres stapte vervolgens uit de partij om zich bij de nieuwe partij (Kadima) van Ariël Sharon aan te sluiten. Barak bleef lid van de Arbeidspartij. Hij maakte later bekend geen kandidaat te zijn voor de Israëliische parlementsverkiezingen van 2006. [...]

[...] In januari 2007 maakte Barak bekend dat hij zou gaan strijden voor het leiderschap van de Arbeiderspartij. In een poll van maart 2007 bleek dat Barak een grote voorgrond had op alle andere kandidaten. Op 12 juni 2007 werd hij met 51,3 procent van de stemmen verkozen. Op 18 juni 2007 werd hij geïnstalleerd als minister van Defensie, een post die hij eerder ook al bekleedde en waarmee hij eveneens Peretz opvolgde.

Na de val van de regering Ehud Olmert, kwamen nieuwe verkiezingen, die voor de Arbeiderspartij een ramp werden met slechts 13 zetels (een verlies van 6 zetels). Ondanks het grote verlies vormde de partij een coalitie met Likoeid, Yisrael Beate'noe en Shas, en Barak bleef hierdoor minister van Defensie, ditmaal onder zijn voormalige rivaal Benjamin Netanyahu in de regering Netanyahu II.

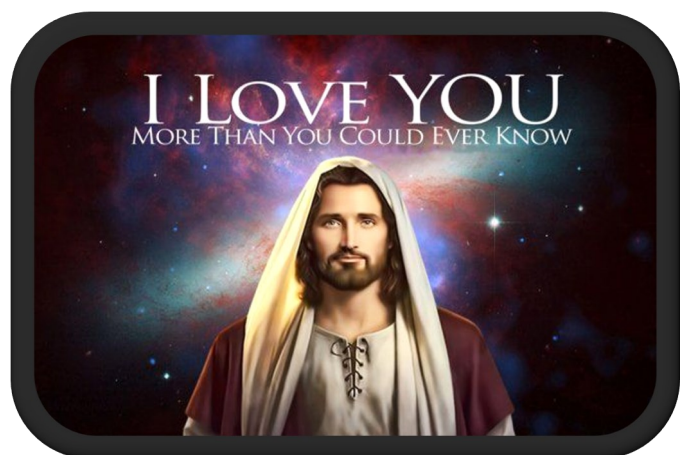
Op 17 januari 2011 stapte de Arbeiderspartij vanwege de rechtse koers uit dit kabinet. Barak kon zich hier niet in vinden en samen met vier andere Knessetleden van de Arbeiderspartij richtte hij Onafhankelijkheid op. Met deze nieuwe partij bleef hij deel uitmaken van de regering en behield hij zijn ministerspost. Barak kondigde aan na de verkiezingen van januari 2013 niet terug te keren in de politiek. Hij zou aanblijven als defensie-minister totdat er een nieuw kabinet was gevormd, zo maakte hij in november 2012 bekend. Op 20 maart 2016 deed Barak als ex-Minister-resident een ernstige waarschuwing uitgaan: volgens hem is *"Israël geïnfecteerd met het zaad van het fascisme"*, en *"zijn er geen serieuze leiders in de wereld meer overgebleven die nog geloof hechten aan de Israëlische regering"*.

Dit was in antwoord op de terugtreding eerder die dag van de Minister van Defensie, Moshe Ya'alon, die als reden daarvoor verklaarde het in moreel en professioneel opzicht sterk oneens te zijn met de premier (Netanyahu). Barak kondigde op 27 juni 2019 aan terug te willen keren in de politiek en met een nieuwe partij mee te willen doen aan de algemene verkiezingen van 17 september. Hij zei dat het hoog tijd is om een eind te maken aan het "corrupte leiderschap" van premier Benjamin Netanyahu en suggereerde samen te willen werken met centrum- en linkse partijen.

Ehud Barak met Shimon Perez

Deze samenwerking betrof Meretz, Miflega HaYeruka en Yisrael Demokratit en vijf zetels behalen. Baraks partij *Yisrael Demokratit* haalde 4,34 % (192.495 stemmen) wat goed was voor één zetel.

DE GRANAATAPPEL

De granaatappel is een vrucht die van oorsprong uit landen in Klein-Azië komt. Er worden veel positieve eigenschappen aan toegedicht, zoals vitamine C. De granaatappel wordt diverse malen in de Bijbel genoemd; we komen zelfs terecht bij de Cohen Gadol (Hogepriester)! En wat heeft deze vrucht te maken met de verzoening?

Toen het volk Israël weer eens stond te mopperen, zeiden ze volgens Numeri 20:5 tegen Moshe (Mozes) en Aaron: ***“En waarom hebt u ons doen vertrekken? Om ons op deze ellendige plaats te brengen? Het is geen plaats voor zaai-goed, evenmin voor vijgenbomen, wijnstokken en granaatappels. Ook is er geen water om te drinken.”*** Ze kwamen uit Egypte en kenden de granaatappel die daar kennelijk groeide.

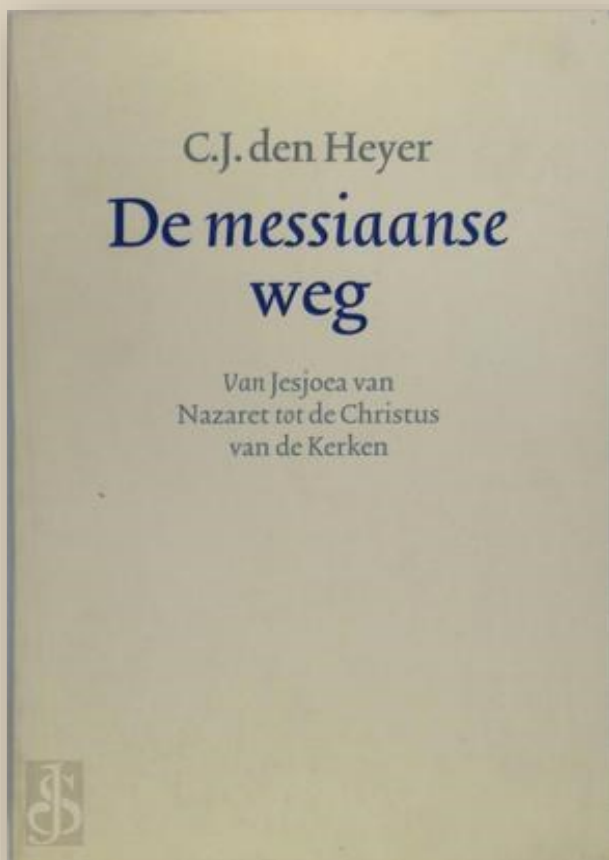
De granaatappel in de Bijbel

Granaatappel wordt in het Hebreeuws geschreven als **“rimmon”**. In de Engelse King James-vertaling spreekt men van “Pomegranades”.

“Rimmon” is afgeleid van **“ramam”** en dat heeft de betekenis van: oprijzen. En dat is natuurlijk een schitterende overdrachtelijke betekenis, want de hele Bijbel heeft maar één centraal onderwerp en dat is opstandingsleven en nieuw Leven en de weg daar naar toe. De eerste en de laatste boom die bij name wordt genoemd in de Bijbel is de Boom des Levens.

Het Hebreeuwse woord “rimmon” wordt voor meerdere dingen gebruikt en het **[Vervolg op Blz. 11]**

DE MESSIAANSE WEG

Voorals sinds de Tweede Wereldoorlog is in de christelijke kerk het besef gegroeid dat zij zichzelf niet los kan zien van de Joodse traditie. Een centrale vraag is wie Jezus van Nazareth was. De kerk belijdt dat Hij de Messias is. Wat betekenen deze traditie en de belijdenis dat Jezus Messias is, voor het leven van christenen in onze tijd? Veel traditionele uitspraken over Jezus Christus hebben hun zeggingskracht verloren. Een grondige doordenking van de christologie van het Nieuwe Testament' is daarom noodzakelijk. De studie De messiaanse weg is een aanzet tot een Joodse christologie van het Nieuwe Testament. Dr. Den Heyer behandelt drie hoofd thema's: Messiaanse verwachtingen in het Oude Testament en in de vroeg-Joodse traditie.

ISBN: 9789024293582

HE CHRISTEN, JE WORTELS ZIJN JOODS!

Een helder en verfrissend boek dat je zal aanzetten om zelf op zoek te gaan naar de Joodse wortels van je geloof. Is de God van de Joden dezelfde God als die van de christenen? Jood en niet-Jood één in de Messias! Een eye-opener die ons zal aanzetten om eens na te denken over de woorden van de apostel Paulus in Romeinen 11:11, waar hij ons vertelt dat de kerk de Joden tot jaloezie zou moeten wekken.. Een boek dat stof tot nadenken geeft!

Het boek bestaat uit 2 delen:

Deel 1: Is een eye-opener met hoofdstukken als: "Mijn verhaal, Jezus en de thora, Zondag of sabbat, Roomser dan de paus".

Deel 2: Gaat dieper in op de Bijbelse/Joodse feesten en de Messiaanse betekenis weer.

[Vervolg van Blz. 9]

woord komt 25 keer voor in de Tenach (het Oude Testament), zoals:

- 1 Een rots in Richteren 20:45-47 en 21:13
- 2 De vader van Rekab en Baäna in 2 Samuël 4:2, 5 en 9.
- 3 Een afgodennaam in 2 Koningen 5:18
- 4 Een stad in Juda bij de grens van Edom volgens Jozua 15:32, 19:7 en 1 Kronieken 4:32.
- 5 Een stad in Zebulon volgens Jozua 19:13
- 6 Een plaats bij Jeruzalem volgens Zacharia 14:10.

Het beloofde land

Volgens de definitie die genoemd wordt in Dewariem/Deuteronomium 8:8 was het beloofde land een schitterend vruchtbaar land: ***“Want de Heer uw G'd brengt u in een goed land: een land met waterbeken, bronnen en diepe wateren, die ontspringen in het dal en op het gebergte: een land met tarwe en gerst, wijnstokken, vijgenbomen en granaatappels: een land met olierijke olijfbomen en honing. Een land waarin u zonde schaarste brood zult eten, waarin het u aan niets ontbreken zal: een land waarvan de stenen ijzer zijn, en waarin u uit zijn bergen koper kunt hakken.”***

Ook hier dus granaatappels naast een rijke keur aan vruchten. Een overvloedige lijst met fruit en vruchtbomen, zoals bij G'd alles overvloedig is: Hij is een gulle G'd. De granaatappelboom geeft ook lekkere schaduw, want Saul zat eronder volgens 1 Samuël 14:2.

In Hooglied 4:3 wordt de schoonheid van de slapen van de bruid vergeleken met 'een opengesprongen granaatappel door uw sluier heen'. De granaatappel wordt meer genoemd in deze prachtige lofzang op de bruid. Ook in hoofdstuk 5:11 waar de bruidegom naar de notentuin is afgedaald om de nieuwe knoppen te bekijken en te zien of de wijnstok al uitloopt en of de granaatappel al gaat bloeien (zie Hooglied 7:12).

Er wordt ook wijn van de granaatappel gemaakt want in Hooglied 8:2 wordt geschreven over het “sap van granaatappels”. Andere vertalingen hebben hier wijn in plaats van sap.

De teloorgang van Israël en de wederopbouw

Later lezen we in Joël 1:12 van de teloorgang van land en volk van Israël wegens ongelooft: ***“De wijnstok is verdord en de vijgenboom is verwelkt, de granaatappelboom, ook de palmboom en de appelboom, alle bomen van het veld zijn verdord. Ja de vreugde is verdord, geweken van de mensenkinderen.”***

Maar... er is altijd weer een ommekeer. Want zo lezen we in Haggai 2:19-20: “Let toch aandachtig op, vanaf deze dag en daarna, vanaf de vierentwintigste dag van de negende maand, vanaf de dag dat de tempel van de Heere gegrondvest: let aandachtig op. Ligt er nog zaad in de schuur? Zelfs tot de wijnstok, de vijgenboom, de granaatappelboom toe, en de olijfbom, die geen vrucht gedragen heeft, die zal Ik vanaf deze dag zegenen.” Deze tekst in Haggai is de laatste die in het Oude Testament genoemd wordt met betrekking tot de granaatappelboom. Maar er is na de neergang dus een wederopstanding en oprijzen als G'd gaat zegenen.

De granaatappel als versiering op de kleding van de hogepriester

We lezen in Exodus 28:33 en 39:24 dat de zoom van het opperkleed van de hogepriester versierd werd met onder andere afbeeldingen van de granaatappel in meerdere kleuren. De granaatappels werden afgebeeld helemaal onderop, op de zomen van het opperkleed in de kleuren blauwpurper, roodpurper en scharlaken. Steeds een gouden belletje en een granaatappel om en om. Deze kleuren hebben ook hun overdrachtelijke betekenissen. In de eerste plaats is het goud van de belletjes symbool voor G'ddelijke zuiverheid en dingen van onnoemelijk waarde.

Blauwpurper is een kleur die verwijst naar de hemel der hemelen waar de troon van de G'd is. Deze kleur domineerde ook in de kleding van de Cohen Gadol [...]

[...] omdat hij bezig was met de zaken aan- gaande G'd en Zijn liefde en genade voor Zijn volk. Toch bleek alle tempeldienst slechts een schaduw van de hemelse reali- teit volgens Hebreeën 8.

De kleur **roodpurper** is het echte diepe paars dat gemaakt wordt van een klein wormpje van de purperslak. Het symboli- seert de heerlijkheid van de Zoon des men- sen zoals Hij beschreven wordt in de Evan- geliën, want Yeshua moest Koning worden. Het is traditioneel ook de koningskleur bij uitstek en zelfs de Romeinse soldaten wis- ten hiervan: **“En toen ze Hem ontkleed hadden, deden ze Hem een scharla- kenrode mantel om”**. (Mattheüs 27:28).

Scharlaken is diep rood en deze kleurstof is dermate intensief dat stoffen die ermee in aanraking zijn geweest nooit meer schoon te krijgen zijn. Volgens Jesaja 1:18 is dit rood de kleur van de zonde: **“Al waren uw zonden als scharlaken, ze zullen wit worden als sneeuw: al waren ze rood als karmozijn, ze zul- len wit worden als witte wol.”**

De rode kleur (de zonde) die mensen er nooit uit krijgen, al wassen ze nog zo vaak en intensief, is uitsluitend door G'ds werk in Christus weer wit te krijgen. En wit is de kleur van de reinheid en zondeloosheid. In wit komen alle andere kleuren samen.

De granaatappels in bovengenoemde drie kleuren werden dus geweven op de zoom van het bovenkleed van de Cohen Gadol, om en om afgewisseld met gouden belle- tjes. Telkens als de Cohen Gadol liep, kon je precies horen waar hij was en of dat hij stilstond. Zijn activiteiten in de tabernakel konden dus buiten worden gehoord door de belletjes. Zo werd het ook voorgeschre- ven in Shemot/Exodus 28, vers 35: **“Aäron moet dat namelijk dragen wanneer hij dienst doet, zodat het geluid ervan gehoord wordt als hij in het heiligdom binnenkomt voor het aangezicht van de Heere, en als hij naar buiten gaat, opdat hij niet zal sterven.”**

Zo belangrijk was dat voor G'd: opdat de Cohen Gadol (Hogepriester) niet zou ster- ven.

Toen de twaalf verspieters), terugkwamen uit het land Kanaän, namen ze naast drui- ventrossen ook granaatappels en vijgen mee, zo lezen we in Numeri 13:23.

De granaatappel als versiering op de tempel

Bij de beschrijving van de bouw van het inte- rieur van de tempel komt de granaatappel ook ter sprake. In 1 Koningen 7:18 wordt er- over geschreven. Bovenop de twee koperen pilaren met de namen Boaz (links) en Jachin (rechts die voor de tempel stonden, werden ook twee rijen van tweehonderd granaatappels aangebracht (1 Koningen 7:42). Totaal dus vierhonderd granaatappels en allemaal van koper gemaakt. Ook werden er volgens 2 Kronieken 3:16 nog eens hon- derd granaatappels bevestigd aan kettingen aan de bovenkant van de pilaren (zesen- negentig plus vier volgens Jeremia 52:23) wat het totaal op vijfhonderd brengt. Jaren later wordt dit alles gesloopt en meegenomen door de Chaldeeën naar Babel: ook de vele granaatappelen. De glorie was weg uit Israël.

Typologie

De kleur rood wijst natuurlijk op het verzoen- end bloed van Christus. Zonder dat bloed is de mens reddeloos verloren en is er geen volmaakte verzoening, want het bloed van stieren en bokken kan de mens nooit red- den. Volgens Hebreeën 9:22 is er zonder bloedstorting geen vergeving en dan gaat het niet meer om dierenbloed. Dat bloed van dieren had voldoende gevloeid onder het ou- de verbond en had tijdelijk de zonde van de mensheid bedekt. De kleur van bloem en vrucht van de granaatappel is inderdaad bloedrood en als je sap ervan op je kleren morst, is de kans groot dat die vlek er nooit meer uit gaat. De rode kleurstof is zelfs zo sterk, dat als er takken van andere vrucht- bomen op worden geënt deze ook de bloed- rode kleur aannemen!

Die vreemde vrucht gaat dus ook de 'kleur van de verzoening' aannemen. Daaraan ont- leent de zogenaamde bloedsinaasappel zijn naam. [...]

[....] Dat is geen aparte sinaasappelsoort maar eentje die met zijn tak op de granaatappelboom geënt is. Een prachtige overdrachtelijke betekenis, want de bloedsinaasappel gaat na het enten zijn levenssappen betrekken van de stam waarop hij geënt is. Zo zit dat ook met gelovigen. Ze zijn niet meer afhankelijk van hun oude, zondige natuur, maar verbonden met de Levende. Aan de buitenkant blijft de sinaasappel dezelfde vorm houden, maar van binnen kleurt hij bloedrood en hij smaakt ook anders. Als je hem uitperst, komt het rode sap tevoorschijn.

Conclusie

De granaatappel geeft dus door zijn groeien bloeiwijze, alsmede door zijn uiterlijke en innerlijke eigenschappen, blijk van grote vruchtbaarheid en voorplantingsdrang. Dit was bij de oude volkeren ook al wel bekend. Die mensen wisten beter wat gezond was en goed om te eten dan dat we dat vandaag weten. In de koningsgraven werden vaak grote hoeveelheden granaatappels meegegeven aan de dode om de wederopstanding te bevorderen. Ook in de piramide, waar de mummie van Toetanchamon ligt, werden grote hoeveelheden van deze vrucht teruggevonden, verdroogd en al.

Hopelijk dringt ook bij ons door wat de betekenis van de granaatappel is. Het feit dat in de tempel zoveel granaatappels werden verwerkt, spreekt al niet mis te verstane taal. Want het centrale thema van de tempel is 'verzoening door bloed'. De Cohen Gadol moest éénmaal per jaar 'niet zonder bloed' (zie Hebreëën 9:7) het heilige der heiligen in om verzoening te doen voor zichzelf en voor de zonden van het volk. We lezen zeer gedetailleerd in het boek Leviticus hoe nauwkeurig alles voorgeschreven werd door G'd.

Uiteindelijk ging alle tempeldienst in het heiligdom om verzoening. De Cohen Gadol (Hogepriester) die alle voorgeschreven handelingen moest verrichten, droeg daarom ook nauwkeurig omschreven kleding. We hebben al gezien wat de functie van de gouden belletjes was op de zoom van zijn bovenkleed. Op het punt waar het kleed de aarde raakt, precies daar, waren de belletjes om en om met de granaatappels bevestigd.

Daardoor werden de omstanders geattendeerd op de activiteit die de Cohen Gadol ondernam in het de tabernakel. Ze hoorden wat er gebeurde en ze wisten van de granaatappels en zijn bijzonderheden. Zij stonden te wachten totdat de priester weer naar buiten kwam om de verlossende woorden te spreken die we lezen in Numeri 6, vers 24: ***“De Heere zegene u en behoede u. De Heere doe Zijn aangezicht over u lichten en zij u genadig. De Heere verheffe Zijn aangezicht over u en geven u vrede. Zo moeten zij (Aäron en zijn zonen) Mijn Naam op de Israëlieten leggen: en Ik zal hen zegenen.”***

Op deze prachtige woorden wachtten destijds ook de Jehoedien (Joden) toen Zacharias in de tempel bezig was, maar een engel ontmoette die hem even aan de praat hield. Daarom was het volk dat buiten stond te wachten ook zo verwonderd dat het zo lang duurde. Maar ze begrepen al gauw dat er iets bijzonders was gebeurd en dat hij een verschijning in de tempel gezien had volgens Lukas 1:22. Zacharias kon niet meer spreken en hij wenkte daarom met de hand; het volk begreep het en keerde toch gerustgesteld weer huiswaarts.

Zijn vrouw Elishiwa (Elisabeth) zal ook wel geschrokken zijn toen hij na zijn tempeldienst weer thuis kwam en stom bleek te zijn. Maar het schrijftafeltje met krijtje gaf uitkomst en zo kon hij duidelijk maken dat de naam van zijn zoon Yochanan (Johannes) moest zijn en die naam betekent: De Heere is genadig. En zo is het ook. Want deze Yochanan was de wegbereider van G'ds genade in de persoon van Zijn Zoon, Yeshua, de Redder der wereld.

VACCINEREN OF NIET?

Binnenkort krijgen of hebben we al een oproep gehad om ons te laten vaccineren tegen de Covid-19 pandemie. Dan staat een ieder van ons voor dezelfde vraag: "Laten we ons wel of niet vaccineren tegen de virus?" In de kranten en social media horen we verschillende geluiden over dit onderwerp.

Er zijn mensen die beschuldigd worden van complottheorieën. Complottheorieën die meestal te herleiden zijn uit het grote Amerika. Vanuit deze theorieën worden mensen opgeroepen om zich niet te laten vaccineren en zich tot Yeshua te bekeren. Met het laatste heb ik persoonlijk geen enkele moeite. Ieder christen heeft het verlangen dat de gehele mensheid zich bekeerd tot Yeshua. Maar met de uitspraak om iedereen op te roepen om zich niet te laten vaccineren, draagt een grote verantwoordelijkheid met zich mee. Vergeet niet dat in 1957 door de vaccinatie tegen kinderverlamming, deze ziekte in Nederland verdwenen is.

Nu hoor ik u zeggen; vaccins kunnen bijwerkingen hebben. Ja, dat is waar. Vaccins kunnen altijd bijwerkingen hebben, dat is een vaststaand feit.

Maar het is ook niet zo dat ze gewoon op de markt gegooid worden. Nee, ze worden wel uitgebreid getest. Als we ons laten vaccineren beschermen we onszelf, maar ook elkaar. De immuniteit wordt beter om niet ziek te worden. Dat wil natuurlijk niet zeggen dat u niet meer ziek kan worden. En vergeet niet, vaccineren is een vrije keuze!

Er zijn ook mensen die religieuze bezwaren hebben en zich daarom niet laten vaccineren. Dat mag. Je kunt tenslotte niemand dwingen om zich te laten vaccineren. Deze keuze zou men gewoon moeten kunnen respecteren.

Maar onder de mensheid zijn er ook weer personen die andere christenen kwalijk nemen als men zich wel laat vaccineren. Ze worden dan beschuldigd dat men geen vertrouwen in God hebben. Of nog erger; men heeft hun ziel aan de duivel verkocht, want deze Covid-19 pandemie is een list van de duivel.

Anderen hebben weer een mening dat het vaccineren alleen maar goed is voor de portemonnee van de Farmaceutische industrie. Ja, ook dat kan ik niet ontkennen. Wij weten allemaal dat deze groep een enorme winst maakt. [...]

[.....] Maar om nu te zeggen dat dit van de duivel komt, kan ook weer te ver gaan. Let op wat ik zeg, namelijk **kan ook**. Ik weet natuurlijk ook wel dat de duivel een leugenaar, kaalvreter en weet niet wat is. Ik slaap niet hoor en sluit mijn ogen ook niet dicht voor dit onderwerp. ik volg ook heus wel de gebeurtenissen in de wereld. Ook ik weet wat de Bijbel zegt over de gebeurtenissen welke aan de Eindtijd vooraf moeten gaan.

Door dit soort uitspraken te doen, kan je ook onrust en angst veroorzaken onder je medebroeders en -zusters. Persoonlijk vind ik de uitspraken zoals: "Als je je laat vaccineren ga je naar de hel" een gevaarlijke uitspraak. Sinds wanneer gaan we op de troon van G'd zitten. Moeten wij het oordeel niet aan Adonai overlaten.

Daarom oordeel ik niet over mensen die zich wel of niet laten vaccineren. Dit is een persoonlijke keuze. Tenslotte heb ik ook niet gestudeerd voor wetenschapper. Tevens heb ik ook niet de behoefte om allerlei Bijbelteksten aan te halen, welke vaak te pas en te onpas worden gebruikt en vervolgens uit zijn verband worden gerukt, om zichzelf te rechtvaardigen.

Tenslotte wil ik zeggen lieve broeders en zusters: "Ga bij Adonai ten rade. Bidt tot Hem welke keuze je moet maken. Hij kan je aangaande deze beslissing vrede geven en niemand anders". En denkt eraan; Adonai heeft geen robots gecreëerd, maar mensen. Mensen met een vrije wil en keuze! Is Hij niet onze beste Raadgever?

I STAND UNITED WITH ISRAEL!

Blijf op de hoogte van de gebeurtenissen in Israël en ander nieuws aangaande Israël via het informatieblad CHOSEN PEOPLE. Geef uw emailadres aan ons door, en u ontvangt voortaan CHOSEN PEOPLE via de email.

Wilt u Chosen People niet meer ontvangen, stuur dan ook even een bericht naar onderstaande emailadres en wij halen u van de verzendlijst af.